Dy’t nei minsklike gewoante
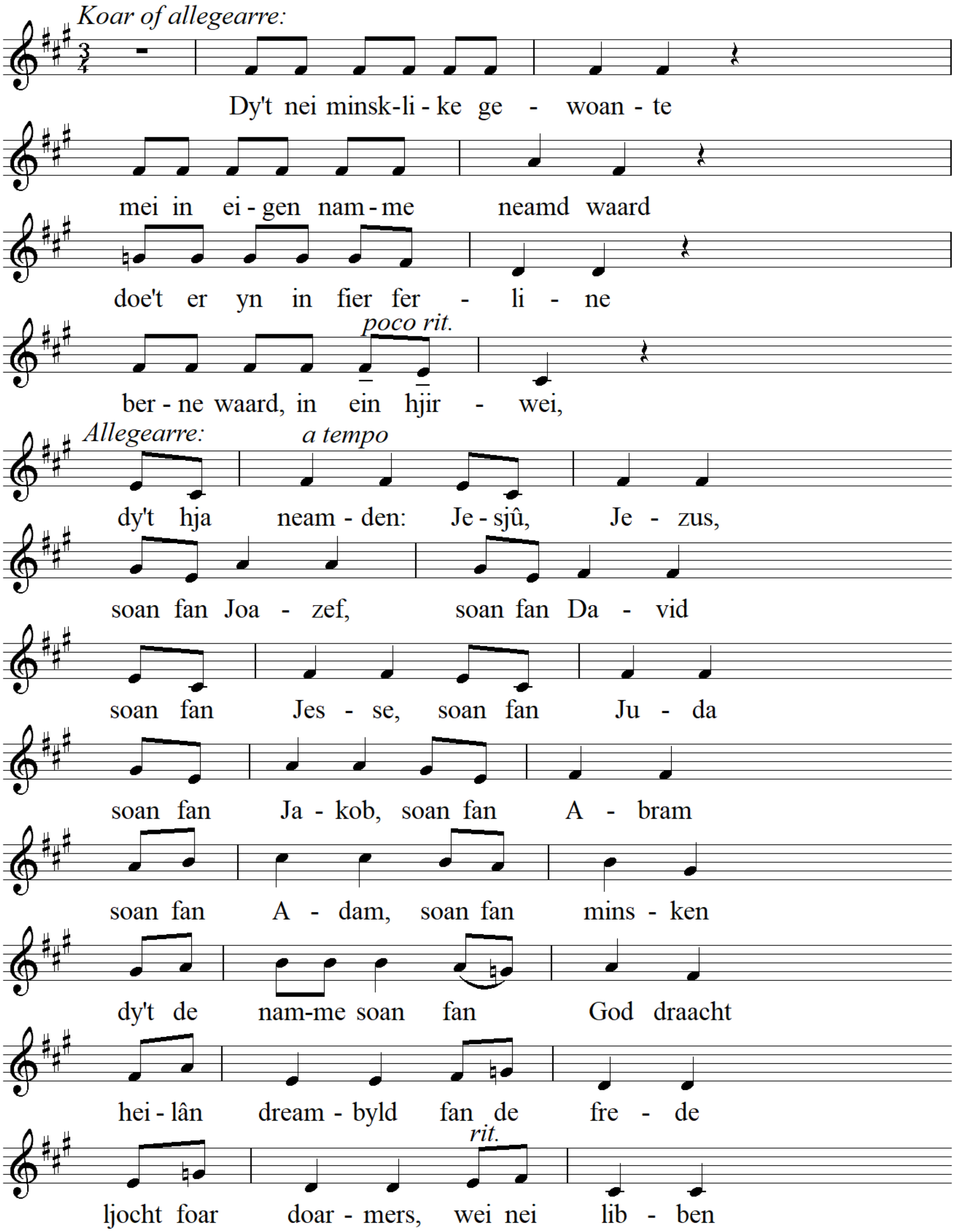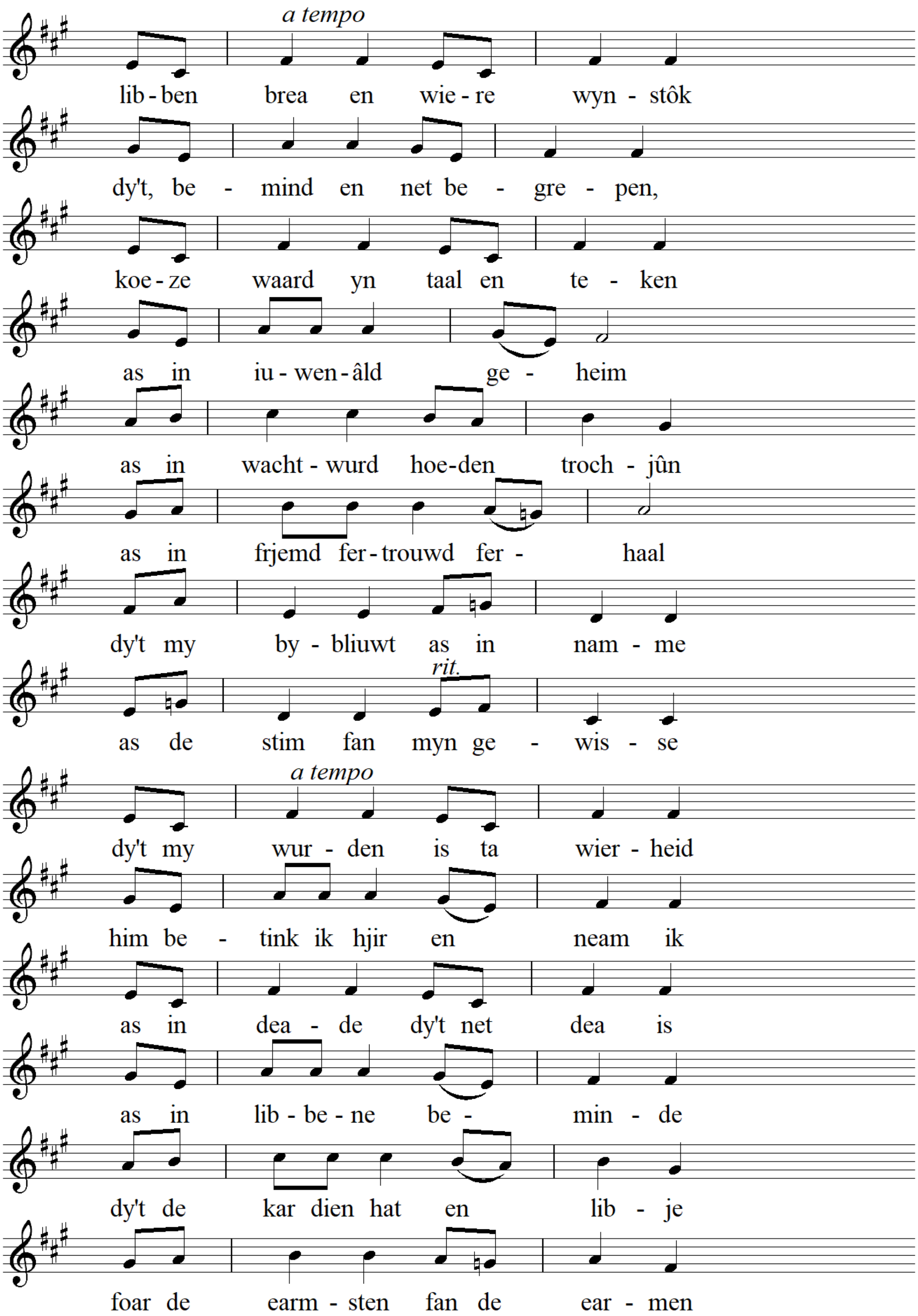
a tempo
lib - ben brea en wie - re wyn - stôk
dy't, be - mind en net be - gre - pen,
koe - ze waard yn taal en te - ken
as in iu - wen - âld ge - heim
as in wacht - wurd hoe-den troch - jûn
as in frjemd fer - trouwd fer - haal
dy't my by - bliuwt as in nam - me
rit.
as de stim fan myn ge - wis - se
a tempo
dy't my wur - den is ta wier - heid
him be - tink ik hjir en neam ik
as in dea - de dy't net dea is
as in lib - be - ne be - min - de
dy't de kar dien hat en lib - je
foar de earm - sten fan de ear - men
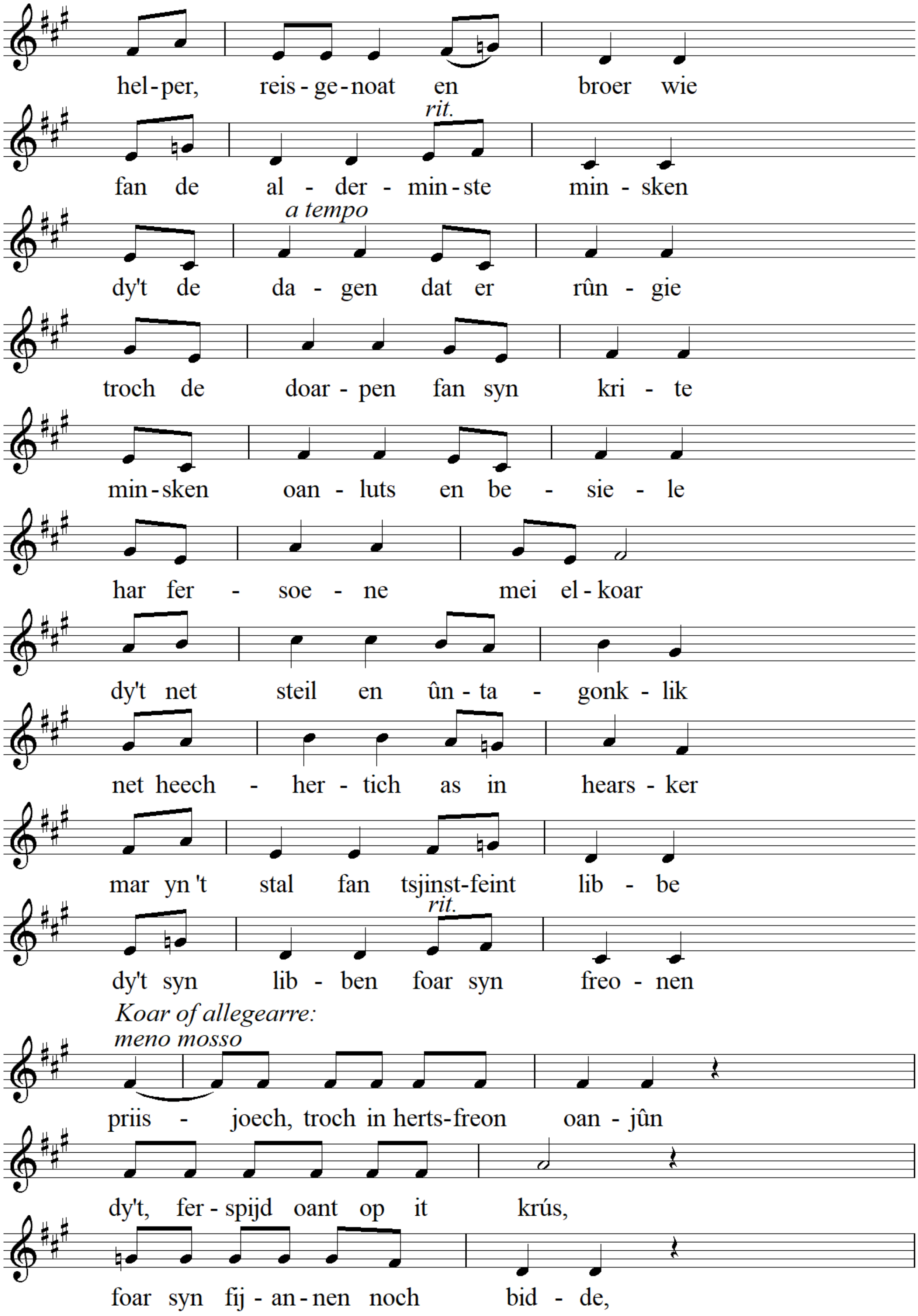
hel-per, reis-ge-noat en broer wie
rit.
fan de al - der - min-ste min - sken
a tempo
dy't de da - gen dat er rûn - gie
troch de doar - pen fan syn kri - te
min-sken oan - luts en be - sie - le
har fer - soe - ne mei el-koar
dy't net steil en ûn-ta - gonk - lik
net heech - her - tich as in hears - ker
mar yn 't stal fan tsjinst-feint lib - be
rit.
dy't syn lib - ben foar syn freo - nen
Koar of allegearre:
meno mosso
priis - joech, troch in herts-freon oan - jûn
dy't, fer-spijd oant op it krús,
foar syn fij - an-nen noch bid - de,
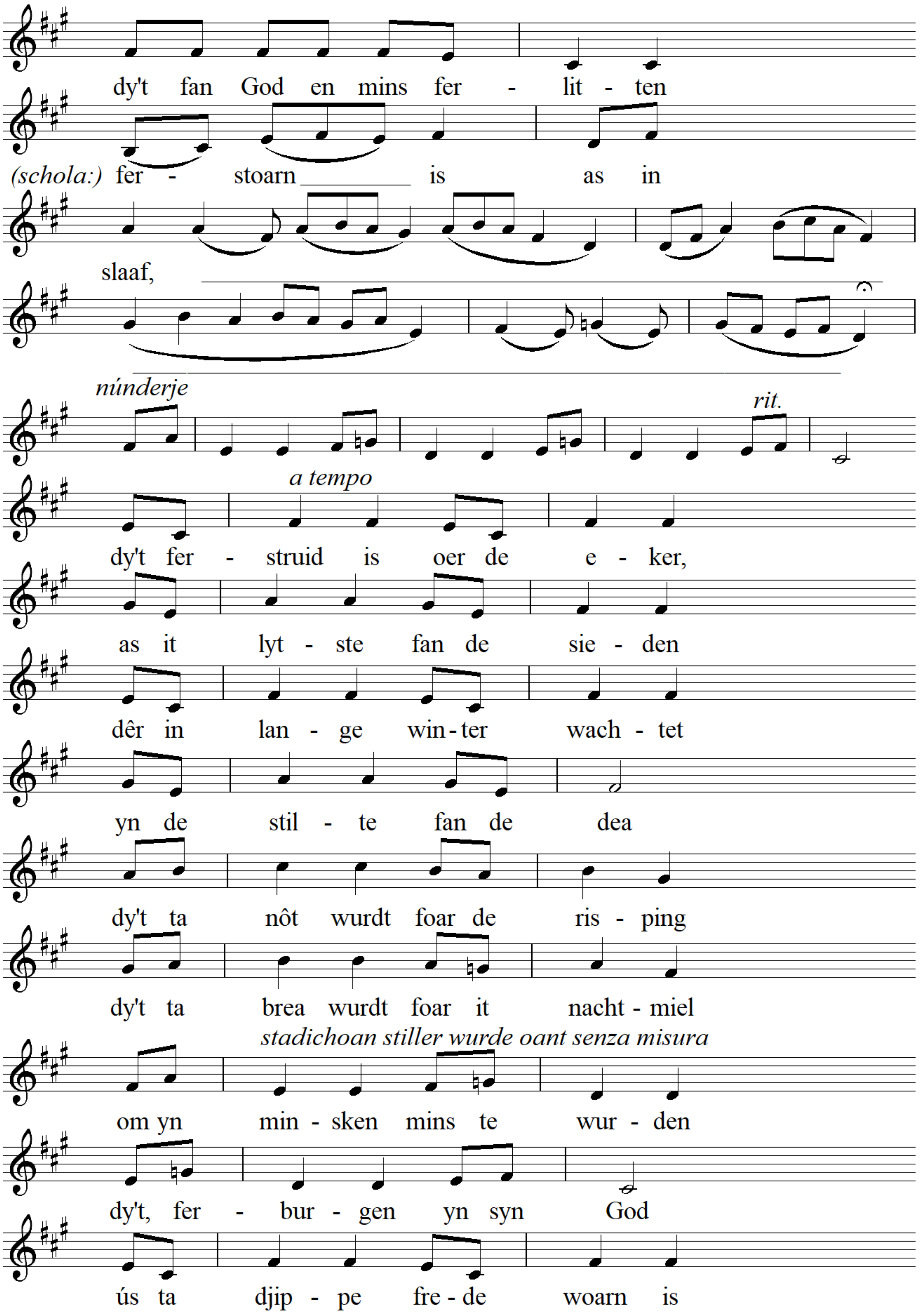
dy't fan God en mins fer - lit - ten
(schola:) fer - stoarn is as in
slaaf,
nínderje
rit.
a tempo
dy't fer - struid is oer de e - ker,
as it lyt - ste fan de sie - den
dêr in lan - ge win - ter wach - tet
yn de stil - te fan de dea
dy't ta nôt wurdt foar de ris - ping
dy't ta brea wurdt foar it nacht - miel
stadichoan stiller wurde oant senza misura
om yn min - sken mins te wur - den
dy't, fer - bur - gen yn syn God
ús ta djip - pe fre - de woarn is
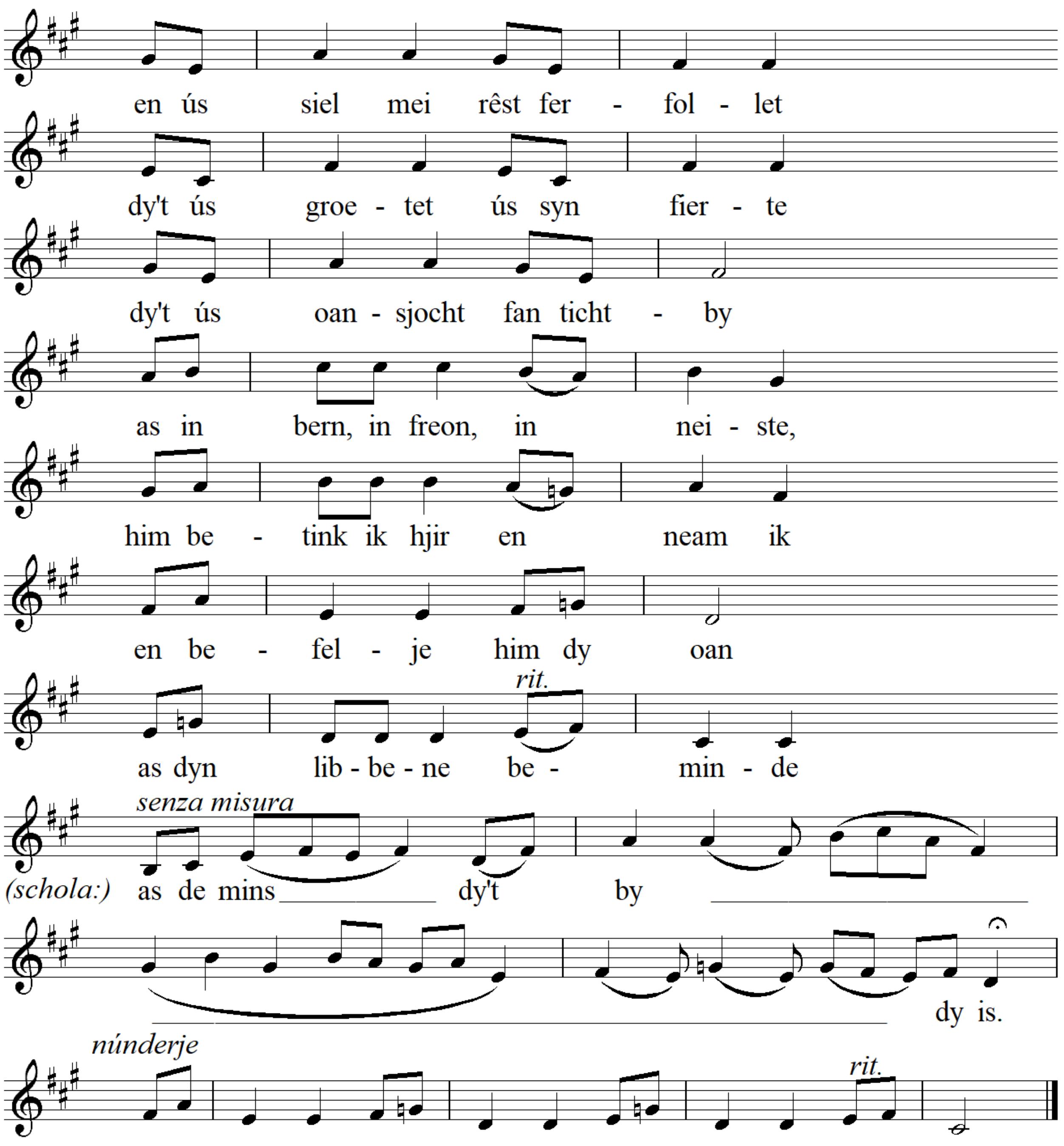
tekst Huub Oosterhuis – 'Die naar menselijke gewoonte' (Tafelgebed)
oersetting David de Jong
meldij Bernard Huijbers